

TJALVISTEN

NR. 2 – DESEMBER 1954/JANUAR 1955

TRETTIANDRE ÅRGANG

MEDLEMSBLAD FOR

IDRETTSKLUBBEN TJALVE

Audun Boysen – atter best i stor norsk fri-idrettssesong

Fremragende innsats av våre andre aktive

Imponerende resultater av
gutteavdelingen gir de aller
beste løfter for klubbens framtid

Her sees de to kamphaner og venner Audun Boysen og dansken Gunnar Nielsen slappe av etter et av sine store oppgjør siste sommer. Det har jo gjerne vært på denne årstid at disse to har gjort opp sitt mellomværende. Nå ser det imidlertid ut til at de skal ta vinteren til hjelp også, i det begge er invitert til U.S.A. til den forestående innendørs-sesong. Så får tiden vise hvem av de to som mestrer de uvante forhold best, men vi ønsker Audun lykke til. Dessuten benytter vi anledningen til å gratulere Audun med den flotte eksamen han nettopp har avlagt. Resultatet viser at han har skjøttet sine forberedelser på dette viktigere område her i livet på samme grundige måte som idrettstreningen.

Guttelagene i Tyrving-stafetten 1954.

Styret og redaksjonen ønsker alle Tjalvister et riktig godt nytt år

Det tynnes i våre rekker

IN MEMORIAM

Hallstein Bjerke er død 81 år gammel. Han ble medlem i Tjalve allerede i 1891 og var ved sin død klubbens eldste medlem. Hallstein Bjerke var en av Tjalves mest betydningsfulle aktive idrettsutøvere i klubbens første tid. Han begynte i grunnen som kappgjenger, og han rakk å sette to norske rekorder over 10 km i 1893 før han slo seg på maratonløp. Hans seneste rekord på 10 km gang — 51.30 — var også gjeldende skandinavisk rekord, en notering som avgjort var en sterk prestasjon på den tid. Men det ble som maratonløper Hallstein Bjerke knyttet sitt navn for alltid til norsk friidrett. Han oppnådde 2 norske mesterskap i denne idrettsgren i 1897 og 1898. Det første av disse to år ble hans beste som aktiv idet han i denne sesong også noterte seg for skandinavisk rekord i maraton med 3.02.25. For sin aktive innsats fikk Hallstein Bjerke — som den første fri-idrettsmann — Centralforeningens medalje for systematisk trening og løp. — Hallstein Bjerke innehadde i tiden før århundreskiftet forskjellige tillitsverv i Tjalve og var i 1900 — da klubben feiret sitt 10-årsjubileum — formann. Sammen med sin bror Asbjørn Bjerke og A. K. Jensen besørget han likeledes utgivelsen av Tjalves hefte «Foreningsmeddelelser», en forløper for vårt senere klubborgan. Brødrene Bjerkes alltid levende interesse for fri-idretten ga seg blant annet utslag i oppsetting av pokaler. I 1900 ga de en vandrepokal i 4x100 m stafettløp som det ble kjempet skarpt om i en rekke år blant byens idrettsforeninger. Vi i Tjalve vil blant annet alltid minnes Hallstein Bjerke i forbindelse med innstiftelsen av den evigvarende pokal — oppsatt av brødrene Bjerke i 1946 — «Tjalvtil i tanke, ord og gjerning». Hallstein Bjerke ble for sine fortjenester i Tjalve innehaver av klubbens orden (1901) samt æresmedlem (1946).

Wilhelm Blystad ble nær 73 år gammel. Han ble innmeldt i Tjalve som 15-åring i 1896 og representerte klubben som aktiv til 1908. Blystad var i grunnen ingen utpreget spesialist. Han oppnådde i alt 4 individuelle norske mesterskap hvorav 3 i Pentathlon (5-kamp); det fjerde N.M. fikk han i 1902 med seieren i høydehopp med 1.65. Blystad har satt 2 norske rekorder i fri-idrett. I sitt siste konkurranseår, under uttagningene for Olympiaden i London 1908, hoppet han således 3.10.5 og 1.43.5 i henholdsvis lengde og høyde uten tilløp. Hans avslutning av sin aktive karriere under de olympiske leker i den engelske hovedstaden ble imidlertid ingen suksess idet han var så uheldig å falle under forsøket på 110 m hekkeløp. Blystads aktive innsats gjorde ham kvalifisert til Norges Friidrettsforbunds Bragdmerke. — Blant nutidens idrettsungdom var kanskje Wilhelm Blystad best kjent som administrator og foregangsmann. Allerede mens han var aktiv, tok han del i Tjalves administrasjon og var således klubbens formann i 1901. Det var ikke bare hans egne klubbkolleger som fikk glede og nytte av hans administrative innsats. Da han hadde sagt farvel til idrettsbanen som aktiv, gikk han fullt og helt inn for sin egen bys idrett, og som en av sine største oppgaver så han nødvendigheten av å skape et fast, organisert idrettsliv i hovedstaden. således stiftet han i 1915 Kristiania Kredsforbund for Idræt og tok i året etter initiativet til innkjøpet av Idrettens Hus. Han var formann i Kredsforbundet fra 1915 til 1918 og fortsatte derpå som formann i Kristiania Distriktslag for Idræt til 1923. Han var dessuten formann for styret i Idrettens Hus 1917/28 og i samme tidsrom medlem av Oslo Kommunale Idrettsutvalg. Som ytterligere bevis på hans store interesse for idretten kan nevnes «Blystadpokalene» — 78 i alt — som har

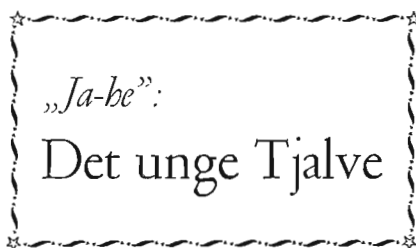
vært av uvurderlig betydning og en viktig stimulans for norsk fri-idrett. I 1918 ble han for sin innsats belønnet med Norges Friidrettsforbunds fortjenstmedalje i sølv, den høyeste utmerkelse for administrativ innsats. Han innehadde videre Svenska Idrettsförbundets ordenstegn og var ridder av Vasaordenen. I Tjalve ble Wilhelm Blystad allerede i 1910 slått til ridder av klubbens orden, og han ble senere innvotert som æresmedlem. Like til sin død fulgte Wilhelm Blystad med stor interesse med i norsk fri-idrett, og som fast tilskuer ved Bislettstevnene uttrykte han ofte sin glede og tilfredshet med tjalvistenes fine prestasjoner.

Bjarne Bjerke er gått bort, bare 59 år gammel. Det triste budskap kom ikke uventet på oss, men likevel synes det ufattelig at denne populære hedersmann er borte. Bjarne Bjerke var kanskje mest kjent for sin befatning med skisporten, samt i egenkap av kontrollsjef ved Oslo Kommunes idrettsanlegg, men han var dessuten et ivrig Tjalve-medlem i over 40 år. Han meldte seg inn i klubben allerede i 1914 og gjennom alle år like til det siste fulgte han interessert med i klubbarbeidet. Var det et møte eller en tilstelning i Tjalve, var Bjerke alltid til stede. Han har sannsynligvis en ganske enestående frammøteprosent når det gjelder våre generalforsamlinger og torskefester. For sin fortjenestfulle og oppofrende innsats for klubben, ble han i 1940 slått til ridder av Tjalves orden. Vi som har stelt med klubbens arrangementer oppe på Bislett, kan også uttale oss bare rosende om Bjerke. Når vi visste at han var til stede oppe ved pressetribunen, kunne vi være trygge for at avisfolkene fikk de beste forhold å arbeide under.

Vi har lidt et stort tap ved Bjarne Bjerkes altfor tidlig bortgang.

Det store publikum vil naturlig nok forbinde Tjalve-navnet med de flotte prestasjonene våre seniors gjør på idrettsbanen i løpet av sesongen. Det er tross alt eliteidretten som fanger interessen hos idrettspublikum, mens man i konkurranser hvor gutter, juniors og de såkalte «second strings» setter hverandre stevne, kun kan innregistrere funksjonærer, klubbens tillitsmenn samt en håndfull glødende klubbpatrioter som tilskuere. Det ligger også nær å tro at de fleste passive Tjalve-medlemmers interesse for de yngstes friidrett innskrenker seg til det å lese fort igjennom avisreferatene når det en sjelden gang har vært et større guttestevne. Man humrer vel fornøyd hver gang man ser et Tjalve-navn i premielisten, men blikket glir kanskje fort forbi resultatene. De fenger ikke fordi man har så lett for

å sammenligne dem med elitens toppnoteringer, uten at man vurderer prestasjonene i relasjon til alderen.

På torskeaften 1953 humret også de 80—100 tilstedeværende tjalvister fornøyd da det ble opplyst at klubben hadde vunnet Tyrvingsseriekonkurranser for juniors og gutter. Men det var vel de færreste som da tenkte over hva dette innebar. Faktum er at så

lenge vi er i stand til å holde oss i toppen i Tyrvingsserier, desto større er mulighetene for at vi kan hevde oss i landsseriene slik at vi kan fortsette tradisjonen og være blant de ledende i norsk friidrett.

For å holde denne stillingen kreves det arbeide og frem for alt interesse fra det eldre Tjalves side. Med eldre menes her ikke bare det man vanligvis forstår med old-boys, men dagens aktive kan i vesentlig grad bidra til å bevare den for en klubb så viktige kontinuitet ved å gi de yngre råd og hjelp. Det må sies til Tjalves ros at dens medlemmer har forstått dette gjennom de snart 65 år klubben har bestått. La oss heller ikke glemme dette i disse medgangens år, men møt opp når du har anledning på treningskveldene og frem for alt på guttestevnene. Gutta våre fortjener denne in-

teressen, og en annen ting, det vil sikkert være vel anbragte timer, også for en selv.

Undertegnede må selv innrømme at han først denne sesong har fulgt gutteavdelingen på nært hold, og med det inntrykket jeg har fått i løpet av denne sommeren, er det svært små sjanser for at interessen skal bli borte med det første. Det har i den forløpne sesong vært slik sus blant våre yngste rekrutter, og heldigvis har det typiske friske Tjalve-humøret også vært til stede i full monn, at de fortjener en stor spalteplass i vår klubbavis. I det etterfølgende skal jeg forsøke å skissere opp noen godbiter fra sommeren 1954. La det være sagt med en gang at det har vært umulig å overkomme alt, og savnes noe, er det nettopp av denne grunn.

I forrige klubbavis touchet vi så vidt inn på et par lovende navn i forbindelse med innedørsidretten, og i pokalkampen mot Frogn i vinter, ble det gode inntrykket vi allerede hadde, vesentlig forsterket. Jeg sikter her til en spretten 16-åring — Erik Lundgren — som i sitt første ordentlige konkurranseår blir klubbmester i høyde, både med og uten tilløp. Erik har gitt seg dykk-stilen i vold, og hans foreløpige bestenoteringer lyder på henholdsvis 1,71 og 1,38. I 1953 hoppet han 1,57 så fremgangen er bemerkelsesverdig. — Tjalve har i årenes løp hatt flere brukbare høydehoppere, og etter en svakere periode ser det ut som om denne fine hoppøvelse i løpet av noen år vil få sin renessanse i klubben. Den 4-dobbelte seieren i årsklassen 1938/39 under kretsmeisterskapet for gutter skulle peke derhen, og det var også et minneverdig øyeblikk da 4 spenstige tjalvister en sen augustkveld under Bisletts flomlys utkjempet den siste innbyrdes kamp om medaljene.

Tjalve er både titt og ofte blitt kalt løperklubben par excellence, og det er all grunn til å tro at denne betegnelsen kan brukes med rette i årene fremover. I «Tyrving-stafetten» ute på Staversletta deltok 36 Tjalve-gutter i alle årsklasser fra 18 år og nedover, fordelt på 3 lag, søndagen før Holmenkollstafetten, og de 12 gutta, fra «nestor» Torstein Strand på de første 500 meter til Petter Gulliksen jr. på siste 60 meter etappe, som fikk

æren av å løpe på «elitelaget», tilbakela den 1620 meter lange løypa klart hurtigere enn alle de andre 28 konkurrentene. At våre to andre lag gikk inn på 6. og 10. plassene, beviser samtidig at bredden i rekrutteringen er i skjønneste orden.

Denne mai-søndagen ute i Bærum skulle danne opptakten til den flotte gutteinnsatsen i år, og i de store oppgjørene på banen senere i sesongen var Tjalve-navnet stadig i fremste linje. Det gjelder de storslagne «Tyrving-lekene», den noe mindre svenske parallell til Tyrving's arrangement «Munkfors-spelen», kretsmeisterskapet, det store skolestevnet og Vika/Rollostevnet. Felles for dem alle er at tjalvister har vært lite beskjedne i premiesamlingen. Kvantiteten i deltagelsen fra Tjalve har også vært tilfredsstillende for den kjente Tjalvedrakten har vært å se i svært mange av den uendelige rekke av heat, hopp- og kastøvelser som preger guttestevnene. Men som så ofte ellers, det utkrystalliserer seg forgrunnsfigurer, og disse har vel fortjent litt spesiell omtale.

For å begynne med de eldste (1936) så har det store navnet vært Harald Ødegaard som til fulle har innfridd de forventninger vi stilte til ham etter de målbevisste forberedelser han gjorde i fjor vinter. Årsfasit ble så sterk som 10,9 og 22,4, og at resultatene ikke var noen tilfeldighet forteller 4 ganger 11 blank samt 22,4 — 22,4 — 22,5 og 22,5 om. 50,9 en råkald oktoberdag oppe på Jordal samt det praktfulle løpet som ankermann på 1000 m. stafettlaget i Ålesund gjør at vi er spente på Haralds muligheter på 400, men det haster ikke ennå.

Et annet godt navn i denne årsklassen er all-rounderen Erik Hoff. Erik er en konkurranseglad herre som både under kretsmeisterskapet og skolestevnet var så pålesset med medaljer at det nesten ikke var mulig å se hva han hadde på seg. En annen kar med solid fremgang er Jan Moksnes som overraskende ble kretsmeester på 400, og som har pene rekordforbedringer på 100 og 200. Et ypperlig emne må vel også Egil Holtermann sies å være. Han har absolutt aldri vært bort i idrett før, men slang med i skolestevnet hvor han vant 1500 på 4.26,6. Dette

løp ser ut til å ha blitt et avgjørende vendepunkt når det gjelder unge Holtermann's interesser for friidrett. I sin første 800 meter som han løp på Jordal 10. oktober, noterte han seg for 2.04,7, i sannhet en interessant debut når man får vite at det har skjedd uten forhåndstrening. Endelig ser det ut som om Torstein Strand har muligheter for å lave pene ting på 400 meter.

I årsklassen 1937 er sprinten alfa og omega, og tonen angis av rappfotede Ivar Saunes som allerede har fått tilnavnet «Remigino», på grunn av sitt løpstemperament som i grunnen ikke er ulikt det den amerikanske olympiamesteren la for dagen under sitt besøk i Europa 1952. At en gutt som ennå ikke har fylt 17, oppnår 11 blank, er ganske usedvanlig. Til neste sesong er Ivar blitt et betydningsfullt år eldre, og det er ikke usannsynlig at allerede da vil de siste 50 meterne gå like fort som de første. Andre gode sprinttyper er Odd Bjerkmann og Jørgen Just Moe med henholdsvis 11,5 og 11,4 i år. Når disse tilegner seg hverandres gode løpsegenskaper, vil fremgangen bli enda større, dvs. Odd går inn for å kopiere Jørgens finish, og sistnevnte lærer av førstnevntes start.

Årsklassen 1938 har vært den absolutt sterkeste i år med utmerkede prestasjoner både i løp, hopp og kast. Rapporten til Tyrving's gutteserie forteller at denne årsklasse har en gjennomsnittspoengsum pr. øvelse på over 1020, og det er meget bemerkelsesverdig. Høydehopperen Erik Lundgren er allerede nevnt, og ved siden av seg har han en ualminnelige flott løper-type i Øivind Arnesen (7,2 — 11,7 og 24,0), — en solid all-rounder, Tore Kristensen med kast som spesialitet (hele 17,70 med den letteste kula: et resultat som poengmessig i klubben bare er overskredet av Audun Boysens 1500 meter), en fin og lovende lengdehopper Bjørn Berglund samt en rekke andre karer som støtter fint opp: Egil Granholt (1,65 i høyde), Jan Paus (3 meter i stav) og Tore Myhre (5,75 i lengde).

I 1939-klassen har vi en kar som etter resultatene å dømme, normalt burde tilhørt eldre årsklasser. Eller hva

(Forts. guttesida)

Old-Boys skifter ledelse

Nils Schaug & Co. (d.v.s. Erling Vinne og Leif Ajaxon) som har stått for bestyrelsen av Old-Boys-avdelingen i et par år, bekjentgjorde på siste tradisjonelle generalforsamling og julebord at de måtte ha avløsning. Dermed ble det til at Trygve Høgbergh, Kaare Svendsen og Holger Albrechtsen overtok denne avdelings tarv i det kommende år sammen med Harry Håkonsen som ennå ikke var blitt så «varm i trøya» at han kunne stille samme krav som forannevnte tre herrer. — Denne årvise sammenkomst for den eldre generasjon i klubben ble en hyggelig avkobling i julestria. Frammøtet var som ventet, d.v.s. flere fjes glimret med sitt fravær. Generalforsamlingen gikk unna på rekordtid. Årsaken var antagelig det nyeste medbragte for anledningen — nemlig damene, forresten et hyggelig og populært innslag. Hele festen ble riktig vellykket, god mat og godt og lødig program. Vi lar takken fra de som var der, gå til det fortrinlige vertskap, fru Schaug og Fridtjov Strømme samt til Old-Boys-avdelingens avgåtte styre.

Red.

Styret og utvalg 1955

Styret:	Priv.tlf.	Forr.tlf.
Formann: Bjarne Melbye	53 60 12	42 24 39
Viseformann: Bjørn Vade	37 60 23	33 13 71
Sekretær: Jan Hemsvik	44 13 59	41 56 10
Kasserer: Kolbjørn Sæves		42 38 55
Senioroppmann: Fridtjov Strømme	60 16 61	69 22 20
Junioroppmann: Olav Bøstrøm Johannessen		42 58 60
Materialforvalter: Per Haugs		42 00 03
Varamenn: 1. Willy Kaurin		
— 2. Sven Erik Winje		
— 3. Einar Nordlie		
Revisor: Hennig Norgren og Egil Winje.		

Gutteavdelingens styre:	Priv.tlf.	Forr.tlf.
Leder: Willy Kaurin	68 95 37	42 69 20
Oppmann: Odd Rui		
Sekretær: Tore Lauvstad		
Råd for gutteavdelingen: Sverre Gundersen, Odmar Aukner og Otto Nordvik.		

HEI — TJALVISTER!

Trenger dere sko selv eller til familien, så kom innom hos meg.

Ypperlig utvalg i de beste typer fra landets ledende fabrikker.

Dere er alltid velkomne og skal få god service.

Hilsen

Trygve Høgberg

SKOHUSET „REGENT”

Trondheimsv. 139.

8-10 MIN. MED SINSENTRIKKEN FRA CENTRUM — HOLDEPLASS UTENFOR DØREN

GUNNAR HELSTAD

Storgaten 8 — Telefoner 33 38 67 — 33 34 44

BØKER

for alle fag
om alle emner
for alle aldre
til alle priser

FRASCATI

ET HYGGELIG STED

MORGEN - MIDDAG og AFTEN

Åpent ALLE dager
fra kl. 9 morgen

GOD MUSIKK

KROKEN & MELBYE

Nordahl Bruuns gate 11

Tlf. 42 24 39 — 33 49 58

SAND & SINGEL — BYGGEARTIKLER

Tannlege Fridtjov Strømme

MAJORSTUHUSET

Telefon 69 22 20

GUTTESIDA

Svein Kolsrud:

Med gutteavdelingen gjennom to sesonger

Som kanskje noen av dere vet, er jeg blitt ansatt som lektor på Voss og har derfor måttet forlate Oslo og Tjelve for et par år. Jeg er i den anledning blitt bedt om å si noen ord om gutteavdelingen, som jeg nå har trenet gjennom et par sesonger.

Og la det da være sagt med en gang at jeg stort sett er fornøyd med det guttene har oppnådd. Det kunne være fristende å trekke frem enkelte navn og tall, men jeg syns i grunnen alle guttene fortjener honnør for sine prestasjoner, — for rekordapetitten og gåpå-humøret. Det er gutteavdelingen som helhet jeg vil minnes, de var kjekke og greie å ha med å gjøre alle sammen og den gode sportsånden som hersket blant dem tror jeg klubben vil få minst like stor glede av som enkeltprestasjonene.

Gutteavdelingens medlemstall ble til slutt så stort at vi fant det nødvendig å lage en egen gruppe for de aller yngste (9—13 år). Dette førte riktignok til at fremmøtet ble noe mindre enn tidligere, men jeg er likevel ikke i tvil om at løsningsen var den beste, og jeg håper klubben alltid vil holde fast ved denne ordningen. Ellers vil nemlig gutter i alderen 14—17 år bare få halvt utbytte av treningen, og personlig mener jeg det er denne aldersgruppen vi bør vie størst oppmerksomhet.

Når jeg nå slutter som gutteavdelingens trener, vil jeg også gjerne rette en takk til de store gutta i klubben, — og ikke minst styret, som hele tiden har vist stor forståelse og respekt for arbeidet med gutteavdelingen. Jeg skjønner dere stiller store forventninger til disse yngre tjalvister og jeg håper dere ikke skal bli skuffet. La oss ikke glemme at en sprinter i landslagstrøye i fjor tilhørte

gutteavdelingen, og jeg tror sikkert ikke jeg tar munnen for full når jeg sier at det kommer flere etter.

Med de beste hilsener til
alle tjalvister fra
Svein.

Premieliste for gutteavdelingen sesongen 1954

Utdelt på årsfesten 9/12—54

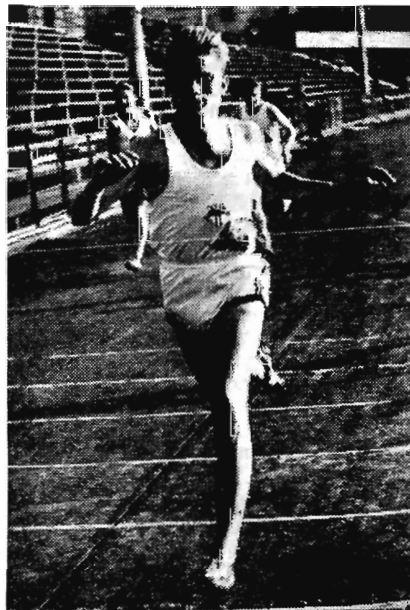
- 1936: Erik Hoff.
Egil Holtermann.
Jan Moksnes.
Torstein Strand.
Harald Ødegaard.
- 1937: Odd Bjerkmann.
Steinar Bondevik.
Tore Lauvstad.
Jørgen Just Moe.
Per Chr. Nerdrum.
Ivar Saunes.
- 1938: Øivind Arnesen.
Bjørn Berglund.
Arne Haugen.
Tore Kristensen.
Egil Granholt.
Erik Lundgren.
Tore Myhre.
Kaare Olsen.
Jan Paus.
Odd Rui.
- 1939: Carl Fredrik Bunæs.
Ivar Leveraas.
Helge Rasch.
Arvid Wessel-Berg.
Lasse Aabel.
- 1940: Jan Nordvik.
Rolf Erik Rommen.
Arne Winger.

1941: Per Fredrik Adler.
Per Odmar Aukner.
Hallvard Eskeland.

1942: Morten Berger.
Knut Domaas.
Jens Chr. Jacobsen.
Tom Kjeldsberg.

1943: Nils Kristian Drolsum.
Petter Gulliksen jr.
Bjørn Larsen.
Ole Johan Wessel-Berg.

1944 og
yngre: Arne Strand.

Her presenteres vår lovende sprinter Ivar Saunes, straks omdøpt til Lindy Remigino etter den amerikanske olympiamester på 100 m i 1952. Dette bildet er hentet fra forsøksheatet under det store skolestevnet på Jordal i høst, der han faktisk slappet av fjerdeparten av distansen og likevel fikk 11,4. I finalen dagen etter på Bislet satset Ivar for fullt, og da ble det 11,0. Gutten fylte 17 år like før jul.

Det unge Tjelve

(Forts.)

skal man si om en gutt som oppnår 7,2 — 11,6 og 6,21 får han har fylt 15 år. Navnet er Carl Fredrik Bunæs, og det er sannsynligvis ikke siste gang man ser dette navn i forbindelse med friidrett. I neste klasse må jeg trekke frem to navn, nemlig Rolf Erik Rommen med 7,7 på 60 meter og Jan Nordvik med fine anlegg både i lengde og høyde. I de aller yngste årsklasser skal jeg ikke trekke frem noen navn, dertil har det vært for lite konkurranser. Resultatmessig har kanskje disse yngste ikke nådd opp til sine litt eldre kolleger, og derfor er det grunn til at vi tar oss noe mer av de mange gode typer vi har også her. Arbeidet må legges slik an at interessen vedlikeholdes og ansføres, en viktig oppgave i det nye år.

Jahe.

Treningstider

MANDAG - HANDELSGYMNASIET:

Kl. 17.00: Gutteavdelingen.
» 18.30: Senior og junior.

ONSDAG - MARIENLYST:

Kl. 18.45: Senior og junior.

FREDAG - HANDELSGYMNASIET:

Kl. 17.00: Gutteavdelingen.
» 18.30: Senior og junior.

Instruktører:

For gutteavdelingen: Bjørn Wade og
Olav Bostrøm Johannessen.

For senior og junior: Arne Nytrø
og Stein Johnsen.

Sverre Gundersens premier

Sverre Gundersens premier for 1954 ble vunnet av:

- Kl. 1 — 1936—37 Ivar Saunes.
» 2 — 1938—39 C. Fr. Bunæs.
» 3 — 1940—41 Jan Nordvik.

Vi kan ved denne anledning glede våre yngste med å fortelle at Sverre Gundersen har satt opp sine premier for 1955 i følgende klasser:

- Kl. 1 — 1937—38
» 2 — 1939—40
» 3 — 1941—42

Styret sender Sverre Gundersen en hjertelig takk for arbeid og ytelser for gutteavdelingen.

Det er mange ulike måter å begynne en artikkel på — la meg forsøke å samle noen inntrykk og opplevelser og la meg få presentere dem i springende punkter. Det må nesten bli litt springende når en enda ikke er vokst fra det stadiet da en myste på lakken, — og det rundt en svirrer opptil flere søte amerikanerinner under foregivende av at det er studier som foregår.

Nå så langt om de ytre forhold.

For omtrent et år siden satt jeg og gjorde meg opp min mening om Amerika og amerikanerne. Jeg likte meg ikke så overvettig godt, jeg syntes det hele var for materialistisk preget her borte. Man sjalter ikke over fra Oslo til New York, fra Buskerud (Vikersund) til Oklahoma uten at det merkes. Men la alle de filosofiske grubleriene jeg hadde tenkt å skrive ned fare — la Amerika og amerikansk folkelyne fortsatt være et objekt for tjalvister for utforskning. Det var ikke refleksjoner redaktøren ba meg komme med — nei, jeg skulle fortelle. Og med så begrenset mandat synes jeg det passer ganske godt å ta dere med på min sommertur til «filmens hjemland», California. I mangel av tjalvister besto reisefølget av svenskenes gamle storløper, Sture Landqvist fra Göteborg + en flystudent med det bibelhistoriske navn Benjamin, (han var da også fra Israel).

Full av begeistring over Californias klima, mennesker, natur, kvinner, baner og idrettsmenn, kom min romkamerat Sture tilbake fra et stevne i Los Angeles i slutten av mai. Han la ut i det vide og det brede om hvor fint han skulle få det der borte i sommerferien — og ego som hadde planlagt å arbeide i det kokhete Texas med gradestokken fastlimt på ca. 40 grader Celsius, fant ut at California høstes så fint ut at det måtte være forsøket verdt å dra over dit.

Reiseforberedelser ble det nesten ikke tid til, etter semesterets slutt fløy vi ned til Houston ved den amerikanske gulf og løp en engelsk mil mot Whitfield — han vant — og vel tilbake i Oklahoma igjen var det så å stable bagasjen inn i vår gamle bil som vi håpet ville ta oss de ti milene til Oklahoma City der vi hadde fått løfte om å få sitte på med en kar helt over til Los Angeles. Etter to miles kjøring syntes jeg bilen gikk så bra at jeg foreslo at vi skulle forsøke å få den til å gå hele veien.

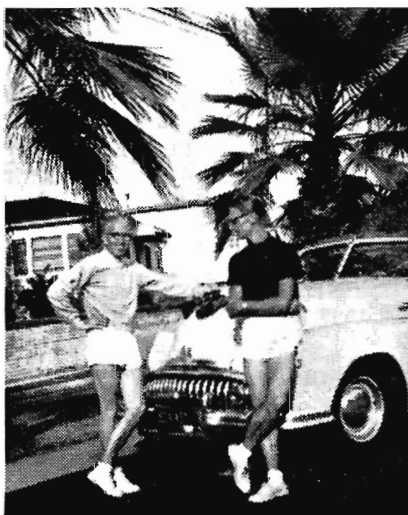
Og dermed ble det. Etter å ha anskaffet oss 3 reservedekk, diverse bokser olje og en jekk, satte vi avsted på vår lange ferd. L. A. var på den andre siden av Rocky Mountains — drøyt 200 norske mil borte. Så optimistiske får en si vi var. En kan jo ikke vente seg så meget av en 1938 Chevrolet — for selv om motoren gikk ganske pent, (alt er jo relativt) var bilen ikke i hva jeg vil kalle førsteklasses stand — det sier bl. a. oljeforbruket — 1 liter olje pr. 12 liter bensin — sitt om. Men vi var alt på veien — og for å gjøre en lang og søvnløs historie kort: til tross for at unge Benjamin tidlig en morgen sovnet ved rattet og plasserte bilen i en dertil egnet (heldigvis for oss) grøft

kom vi vel fram til L. A. etter 50 timers kjøring. De siste milene var bilen tydelig anstrengt, og nektet flere ganger å lystre ordre — men vi kom da fram, og det var hovedsaken.

Amerikabrev

fra
BJØRN

California — staten som flyter av appelsiner, ferskener, biler, filmstjerner — California med alle sine vakre og luksuriøse hjem, sine palmer, sin azurbåle himmel, sine vakre kvinner og underlige klima lå «uberørt» foran oss — klar til å utforskes. Det krevdes bare penger — en typisk mangelvare for en student som nettopp er ferdig med et studieår. — Vel så var det bare å sette igang å tjene penger da. Ikke kunne jeg få jobb som fisker, (som Tjalvistens redaktør hadde i fjor), ikke kunne en av L.A.'s fire flyfabrikker benytte fremmed arbeidskraft, ikke kunne arbeidsformidlingen skaffe sommerjobb. Jeg som alltid liker å legge detaljerte planer, fikk igjen for at jeg hadde dratt avsted mer eller mindre på lykke og fromme — med to adresser og 20 dollars i lommen. En utvandret idrettsinteressert svenske huset oss den første uken, omsider fikk vi da jobb også. \$ 2.05 i timen høres bra ut — men å grave grøfter for gassledninger sammen med meksikanere og negre i omtrent 35 graders varme, (så kunne det altså bli varmt i California også) — uten sjansje til fem minutters hvile på spaden, er ikke noe moro. Det var imidlertid ikke det verste. Etter denne sommeren vet jeg nemlig hva det vil si å være «partly unemployed».

— flere morgener møtte jeg opp til fastsatt tid kl. 7 uten å få noen jobb. Jeg sto der med nistepakke under armen, med «lua i handa», og så «bedende» på formennene (som pluk-

ket ut så mange mann de trengte den dagen). Men nei, i dag var det ingen jobb for Bogerud — og så var det å traske (d.v.s. bile i sakte tempo) tilbake for å meditere over livets vanskeligheter, å vurdere mulighetene for et konjunkturoppsving eller simpelthen for å sove litt. Jeg trøstet meg selv med at noen familie å forsørge hadde jeg jo ikke, og godt var det — jeg tror det ville blitt i magreste laget. Så nå forstår jeg at arbeiderne her borte vurderer en jobb mer ut fra den sikkerhet den byr, enn ut fra betalingen i øyeblikket. To ukers usikkerhet var nok for Sture og ego — og etter at vi hadde undersøkt omtrent 30 forskjellige muligheter, havnet vi på et rørlager, der vi arbeidet halvparten så hardt for omtrent den halve betaling. Så det passet jo «fint».

Så fikk jeg heller tjene til bilen jeg gjerne ville ha med tilbake til Norge en annen gang. Kommer tid — kommer råd, heter det jo gjerne.

California var bra — og tiden ble utnyttet som best jeg kunne. En flytur langs kysten til San Francisco — og biltur tilbake, en week-end-trip til Yosemite National Park med kjempetrærne en kan bile gjennom, San Diego Zoo (der jeg opplevde en historie som må fortelles muntlig), Hollywood Bowl utendørs-scene med plass til 30 000 tilskuere med Andre Kostelanetz, Paul Whitemann, Eddie Fisher, Howard Keel, Jane Powell etc., besøk i televisjonsstudio og Griffith Observatoriet (i sin tid verdens største, het det) — og sist men ikke minst Miss Universe konkurransen i Long Beach. En kan si hva en vil om skjønnhetskonkurranser — ett er nå i hvert fall sikkert at det fantes mye lekkert blant de ca. 120 paraderende skjønnheter. Flere enn en gang ønsket jeg at det hadde vært noen tjalvister til stede — jeg måtte nøye meg med å tenke hvor godt Roar A. ville humret, Melbyes brede smil, Arne Husebys entusiastiske utrop, Stein Johnsons tilrop, Einar Saxhaugs og John Midtbøes kjennermine etc. etc. — Det var et syn å se så meget (eller rettere sagt lite) bryst og livvidde, noe jeg antar en «herværende middagsavis» hitskremte medarbeider har berettet om i velvalgte og runde ordelag. I farten glemte jeg nesten å fortelle at Betty Grable, som jeg fikk anledning til å studere på svært kort hold, holdt mål. For å si det pent.

Men jeg må fatte meg i korthet nå, om ikke redaktøren skal begynne å gråte blod på grunn av plassmangel.

Jeg traff i L. A. Filip Rasmussen — hvem husker ikke assistent-treneren fra før Korea-krigen. Maratonløperen som dro til U.S.A. og som har etablert seg med sin søte hustru Sigrid og to døtre like utenfor L. A. Filip som har fått en fin jobb i en farmasøytisk bedrift, trivdes stort, (frisker opp gamle minner fra den tiden han studerte medisin i Oslo). Litt rundere i kinnene enn da han dro, men med det samme lune humør. Jeg fikk lurt ham med på en treningstripp — se bildet — men jeg tror han trivdes langt bedre i sin

Forts. neste side.

kremgule konvertible Buick enn i mitt selskap på gressmatta. Men han forsikret at han var «ikke falt av las-set» — noe han ba meg hilse «gutta» og fortelle.

Men en kan jo ikke bare hygge seg — de tre månedene i California var alt denne gangen — i midten av september begynte colleget igjen, og via Las Vegas gikk ferden tilbake til Oklahoma. Denne gangen i Stures bil — synd at jeg ikke kan beskrive Las Vegas forresten — jeg nøyer meg med å si at det er et sted som avgjort bør stå på reiseruten for Amerika-farere. Med sine spillebanker,

sitt kosmopolitiske publikum, alle sine mondéne hoteller og enkle små vielseskapeller, der det kreves et minimum av formalia for å bli smidd i hymens lenker, er Las Vegas en lapp i det lappedeppe en kunne kalle det amerikanske samfunnet. Og la meg føye til at det er en meget fargerik og uunnværlig lapp.

Skriv om livet på et amerikansk college ba redaktøren. Det ville i så fall bli en hel liten avhandling, men det blir vel anledning til å komme tilbake til det over jul.

Nå får jeg nøye meg med å ønske alle tjalvister en god jul — og godt

nytt år 1955. Og gratulerer med all framgangen i 1954.

Bjørn Bogerud.

P. S.

Jeg kan nesten ikke sende dette uten å føye til at Oklahoma A & M College ble amerikansk mester i ter-rengløp for lag. Eckhoff laget en prima innsats i det 6,4 km lange løpet oppe i Michigan og ble tre'er. Selv måtte jeg nøye meg med plass nr. 29. Første gang jeg deltok i ter-rengløp ble jeg nr. 30 — så det er da framgang å spore — selv om den er liten.

Redaktørens betraktninger

Det er først og fremst på sin plass å ønske leserne vel møtt igjen etter et altfor langt fravær. Som de fleste vet, har det ikke vært stoffmangel som har vært årsak til oppholdet i utsendelsen. Sviktende inntekter har vært bestemmende for styret når det har vært nødt til å innskrenke utgivelsen av klubbavisen til et strengt minimum. Dette første nummer etter et langt opphold, og sannsynligvis også det siste i det nåværende format og utseende, er kanskje ikke blitt så aktuelt som det burde ha vært. Men et medlemsblad har jo også en historisk misjon, og det remymé og de fakta fra den forløpne sesong som dominerer innholdet i dette nr., er vel i grunnen av en slik positiv karakter at det kan virke oppmuntrende i en mørketid. Etter vedtaket på siste generalforsamling vil vi forhåpentligvis nå være i stand til å arrangere en mer regelmessig utsendelse av «Tjalvisten» slik at den blir mer i pakt med det som er ment med et slikt organ.

I innledningen berørte vi så vidt siste generalforsamling. Vi vil bare konstatere at fremmøtet har sunket jevnt og sikkert de siste år, men det er å håpe at årets betegner det absolutte minimum. Styret har en god del arbeid og forberedelser til et årsting. Det skal likeledes utsendes sirkulære til alle stemmeberettigede medlemmer, noe som krever et relativt stort portobeløp. Det er derfor lite hyggelig å notere en så liten reaksjon blant medlemmene overfor en generalforsamlingsinnkallelse. Grunnet plassmangel er vi foreløpig avskåret fra å gi noe referat fra forhandlingene, men nøye oss med å kunne konstatere med tilfredshet at man hos oss ikke har merket noen symptomer på den stadig omseggripende tillitsmannskrise. Forandringene for kommende år består i at Bjørn Vade har overtatt utflyttede Anton Bechs viseformannsjobb og Per Haugs erstatter Egil Arneberg som materialforvalter. I guttestyret hvor man hos oss har praktisert det sunne prinsipp å nytte unge krefter for derved også å sørge for rekruttering til kommende års administrasjon, har det naturlig nok vært mye gjennomtrekk fra år til år. Willy Kaurin står for kontinuiteten i denne avdeling, og i kommende sesong har han fått ved siden av seg to ivrige og utmerkede typer fra den yngre garde,

Odd Rui og Tore Lauvstad. Vi er overbevist om at dette var et av de lykkeligste valg på siste generalforsamling.

«Fra det utflyttede Tjalve» burde i grunnen vært en fast spalte i klubbavisen vår. Tjalvister farer stadig rundt omkring i verden, de fleste heldigvis for kortere tid. Styret vil jo som oftest være i kontakt med de fleste av disse reiselystne medlemmer, men det ville sikkert være populært om vi kunne få knyttet denne kontakt også med de øvrige hjemmeverende medlemmer. Klubbavisen er et utmerket hjelpemiddel i så henseende, og vi kan allerede i neste nummer love et bidrag fra Bjørn Bogerud som oppholder seg ved Oklahoma College i USA på andre året. Vi vil allerede nå overbringe en nyttårshilsen til alle medlemmer fra Bjørn, som følger nøye og interessert med i alt som rører seg i norsk fri-idrett. En slik oppmerksomhet og interesse for hjemlandets idrett skulle tyde på at Bjørn blir en av de få tjalvister som vender tilbake fra den nye verden for å fortsette sin aktive karriere på idrettsbanen. Fredrik Eckhoff studerer ved samme college som Bjørn. Han er heller ikke eldre enn at det skulle være noen umulighet for come-back i gamlelandet. For tiden er det så vidt oss bekjent ikke flere tjalvister utenlands. Forresten er visst Arne Moltzau på et kort gjestespill et sted på de Britiske Øyer. Forhåpentligvis får han kontakt med og derved tips av sin gode engelske kollega Elliott slik at det blir et hakk nærmere 4-meteren i sommer. Spredt rundt i Norge finnes også tjalvister, og vi benytter anledningen til å sende en hilsen til de medlemmer som har sitt oppholdssted utenfor hovedstaden for tiden. Vår reisevante forhen-værende viseformann Anton Bech trives dyensynlig i sin nomadetilværelse. For øyeblikket driver han i hjembyen Kristiansund, og sannsynligheten taler for at dette opphold kan bli av varighet. For det tilfelle at vi skulle få behov for landsdelsrepresentanter i klubben, vil jo Anton passe fortrinlig til et sådant verv for den vestlige del av vårt land. I Trondheim ser det ut som det blir nødvendig med opprettelse av en filial hvis interessen for den tekniske utdanning bevaras blant klubbens studerende ungdom. På høyskolen der oppe har Ole Lie og den lovende mellomdistanseløper Kjell

Lyster begynt på sitt annet studieår, mens Anders Varmann er debutant. Ellers er Hallgeir Brenden som vanlig i vinterhalvåret hjemme i Trysil, hvor han sikkert med sin berømte grundighet best kan gjøre seg klar til vinterens store oppgjør i løypa. Sluttelig vil vi nevne alle de av våre medlemmer som blir berørt av militærtjenesten. Vi vil ikke nevne navn foreløpig da styret ikke bestandig får vite om alle innkallelser. La dette være en oppfordring til alle som skal ut for å avtjene verneplikten — det være seg vanlig militærtjeneste eller repetisjonsøvelser — gi styret et lite vink hvor du er osv.

Klubbavisen vil også gjerne ønske nye medlemmer velkommen i Tjalve, og det er denne gang kjærkomment å rette en slik velkomsthilsen til Leif Egge, Roar Berthelsen og Hans Petter Pedersen. På siste torskefest ble Leif Egge presentert for første gang for tjalvistene, mens de to andre får ha denne mer høytidelige del av opp-tagelsen i klubben til gode til en senere anledning. Egge er, som mange kanskje ikke var oppmerksom på, hel-årsidrettsmann. At han har muligheter også i skisporten, forteller hans 16. plass i 15 km i siste Holmenkollrenn om. Før jul gjennomgikk han sammen med Hallgeir et av Skiforbundets treningskurs på Nevra, og siden har han skjuttet om sine forberedelser hjemme på Lunner. Det er ikke noe nytt at tjalvister driver konkurranseidrett hele året rundt. Hallgeirs meritter kjenner jo alle. De fleste kjenner vel også Johan Østvang som drev fri-idrett i Tjalve i 1953. I den påfølgende vinterseong ble samme mann norsk mester på 17 km. Vi er ikke overtroiske, men vi venter likevel spent på Egges innsats i løypa til vinteren. — Roar Berthelsen sliter for øyeblikket med rekruttiden i det militære på Lillehammer, og så håper vi at det blir overføring til Oslo med det første slik at han får den nødvendige sprinttrening. På annet sted i klubbavisen har vi omtalt den gledelige ekspansjon vi har hatt i Tjalve når det gjelder hoppgrenene. Det er all grunn til å tro at de ualmennelig lovende unge rekrutter klubben har i lengdehopp, vil få en mektig stimulans ved Roar Berthelsens nærvær. — Den nord-norske sprinteren Hans Petter Pedersen får vi ikke se i Oslo før på vårparten da han kommer hit i forbindelse med sin lærerutdanning. Det

(Forts. siste side).

Tjalve-status nr. 2 - 1954

Det er synd at vi ikke har hatt anledning til å komme med klubbavisen vår i sommer, for det er ikke tvil om at denne spalte kunne hatt enda en misjon ved siden av den rent historiske, nemlig å stimulere gutta til stadig å overtreffe hverandre i de respektive øvelser. Nå blir nedenstående en årsstatus, en i sannhet imponerende sådan som ruver både i vår egen og i norsk fri-idretts historie, og som er ganske betegnende for Tjalves stilling i dag.

Resultatene taler i grunnen for seg, men det er riktig å knytte noen få kommentarer til den. Sammenligner vi med den foregående sterke sesong, finner vi at det i hele 19 øvelser er oppnådd bedre resultater enn i 1953, mens 9 øvelser er svakere i år. I denne sammenligning er ikke tatt med de typiske gutteøvelser som 60 m., 80 m., hekkeløp med lave hekker samt kast med lettere materiell. Dessuten har vi sløffet øvelser hvor vi savner sammenligningsgrunnlag, dvs. øvelser hvor det kun er notert resultater enten i 1953 eller i 1954. Et annet gledelig og meget vesentlig poeng er den stadig tiltagende bredde i flere øvelser. I 100 meter har vi i år 3 noteringer under fjorårets beste, og mens vi i 1953 hadde 11 mann under 12,0, har vi i år hele 16, deriblant 9 som tilhører junior og yngre konkurranseklasser. La oss arbeide like iherdig med sprinten i de kommende år. Det vil uvegerlig også gi resultater også på andre distanser. I hoppøvelsene har vi i de senere år ligget noe tilbake, men i år har framgangen vært påtagelig, særlig i lengdehopp. I denne øvelse hadde vi i fjor kun 2 resultater over 6 meter. I år har hele 9 mann passert denne grense, derav 6 juniors og gutter. La oss også nevne høydehoppet, hvor riktignok årets beste resultat er svakere enn fjorårets, men det er verd å nevne at flere helt unge karer har vist en slik framgang her at man kan vente å nå et atskillig sterkere nivå i løpet av de kommende sesonger. I kastøvelsene har vi i grunnen stått på stedet marsj, men også her har vi yngre karer med fin-fine anlegg. Men likesom i hopp er det mange gutta møter både titt og ofte, slik at Stein Johnson og Nytrø kan få anledning til å overføre sine mange og gode erfaringer. Dette gjelder i grunnen samtlige av våre fri-idrettsutøvere. Se godt på nedenstående statistikk, og så møtes vi igjen i samme spalte om ca. et års tid. Har vi da lagt flid og interesse i treningsarbeidet vårt, så vil vi sikkert finne oss igjen noen hakk lengre fram i resultatlistene.

I nedenstående oversikt har vi i parentes tilføyet fødselsåret når det gjelder juniorer og gutter. Man kan derved vurdere resultatene bedre, og vi kan godt først som sist forsikre medlemmene om at kombinasjonen resultat/årstall forteller ganske godt om den utmerkede rekuttering innen klubben. Endelig vil vi be dem som har noe å bemerke til årets oversikt

om snarest å melde fra til styret, slik at vi kan få med eventuelle korrigeringer i kommende nummer av avisen.

Red.

60 meter:

(1939)	Carl Fredrik Bunæs	7,2
(1938)	Øivind Arnesen	7,2
(1937)	Ivar Saunes	7,2
(1937)	Odd Bjerkmann	7,4
(1937)	Jørgen Just Moe	7,4
(1938)	Bjørn Berglund	7,5
(1938)	Tore Kristensen	7,5
(1938)	Arne Haugen	7,6
(1938)	Tore Myhre	7,6
(1937)	Tore Leonthin	7,6
(1940)	Rolf Erik Rommen	7,7
(1936)	Jan Moksnes	7,7
(1938)	Jan Paus	7,8
(1934)	Gordon Notto	7,8
(1938)	Kaare Olsen	7,9
(1940)	Jan Nordvik	8,0
(1939)	Helge Rasch	8,0
(1938)	Ivar Johnsen	8,0
	Otto Nordlie	8,0
(1934)	Tor Johnson	8,1
(1941)	Per Fredrik Adler	8,2
(1940)	Lasse Sandstone	8,2
(1939)	Ivar Leveraas	8,2
(1937)	Per Woxen	8,2
(1940)	Gunnar Grimstad	8,3
(1939)	Arvid Wessel-Berg	8,3
(1941)	Halvard Eskeland	8,4
(1939)	Lasse Aabel	8,4
(1941)	Kjell Tangen	8,7
(1941)	Knut Kristiansen	8,8
(1943)	Nils Chr. Drolsum	8,9
(1941)	Carl Tanne	8,9
(1941)	Jan Erik Hegsvold	9,0
(1942)	Tom Kjeldsberg	9,2
(1940)	Torleif Sælid	9,2
(1943)	Bjørn Larsen	9,4
(1942)	Morten Berger	9,4
(1941)	Per Odmar Aukner	9,4
(1943)	Ole Johan Wessel-Berg	9,5
(1943)	Erik Grønn	9,5
(1943)	Petter Gulliksen jr.	9,5
(1942)	Knut Domaas	9,5
(1942)	Dagfinn Dammerud	9,8
(1944)	Ove Edvard Lien	9,9
(1942)	Odd Erik Nansen	10,0
(1943)	Morten Lund	10,1
(1944)	Arne Strand	10,2
(1943)	Paul Harstad	10,2
(1942)	Jens Chr. Jacobsen	10,2
(1943)	Terje Bjordal	10,4
(1943)	Sverre Lund	10,6
(1943)	Sturla Sjem	10,6
(1944)	Dag Aukner	10,8
(1944)	Morten Næss	11,5
(1943)	Bjørn Haugård	11,6

80 meter:

(1939)	Carl Fredrik Bunæs	9,4
(1938)	Øivind Arnesen	9,5
(1938)	Bjørn Berglund	9,8
(1938)	Odd Rui	10,5

100 meter:

(1936)	Harald Ødegaard	10,9
	Egill Hansen	10,9
(1937)	Ivar Saunes	11,0
	Ole H. Lie	11,3
(1937)	Jørgen Just Moe	11,4

(1937)	Odd Bjerkmann	11,5
	Bjørn Wade	11,5
(1939)	Carl Fredrik Bunæs	11,6
(1935)	Arne Nygaard	11,6
(1938)	Øivind Arnesen	11,7
	Thor Volla	11,7
(1936)	Torstein R. Strand	11,8
	Svein Oseid	11,8
(1934)	Arne Moltzau	11,9
	Egil Arneberg	11,9
	Knut Indahl	11,9
(1938)	Tore Kristensen	12,0
(1936)	Jan Moksnes	12,0
	Thor Ingebriktsen	12,1
	Leif Arne Ekeheien	12,1
(1937)	Kjell Tore Rognstad	12,2
(1934)	Svein Tveter	12,2
	Arne Jørgensen	12,2
	Audun Boysen	12,2
	Birger Riise	12,2
(1936)	Fredrik Schrøder	12,4
	Erling Andreassen	12,4
	Norman Spørensen	12,5
	Churt Loose	12,6
	Sven Erik Hansen	12,6
(1938)	Arne Haugen	12,8
(1937)	Tore Lauvstad	12,8
(1937)	Per Woxen	12,9
	Roald Bergersen	12,9
	Hans Hotvedt	12,9
(1938)	Jan Paus	13,0
(1938)	Kåre Olsen	13,0
(1937)	Oddvar Dale-Olsen	13,3
(1937)	Finn Sveen	13,3
	Erik Riis	14,0

200 meter:

(1936)	Harald Ødegaard	22,4
	Ole H. Lie	22,8
	Egill Hansen	22,8
	Svein Oseid	23,0
(1937)	Ivar Saunes	23,9
(1938)	Øivind Arnesen	24,0
(1936)	Jan Moksnes	24,4
(1935)	Arne Nygaard	24,4
(1937)	Odd Bjerkmann	24,8
(1934)	Anders Varmann	25,0
(1935)	Helge Buen	25,2
	Churt Loose	25,3
	Jone Vadla	25,3
(1934)	Svein Tveter	25,8
(1936)	Erik Hoff	26,0
	Jan Dammerud	27,4

300 meter:

Bjørn Wade	37,0
Einar Saxhaug	39,3

400 meter:

	Svein Oseid	48,8
	Audun Boysen	49,3
(1936)	Harald Ødegaard	50,9
	Ole H. Lie	51,2
	Egill Hansen	51,4
	Bjørn Hellum	51,9
	Leif Arne Ekeheien	53,3
	Knut Indahl	53,5
(1936)	Torstein R. Strand	54,8
	Erik Levorsen	54,9
	Arne Jørgensen	55,1
(1936)	Jan Moksnes	55,2
(1935)	Per Helle	55,4
	Erik Sarto	55,4
(1936)	Egil Holtermann	55,5
	Sven Erik Winje	55,5

(1937) Ivar Saunes	55,8
(1936) Erik Hoff	55,8
Birger Riise	56,9
(1934) Svein Tveter	57,0
(1934) Tor Johnson	57,0
(1938) Odd Rui	57,2
Roald Bergersen	57,2
Thor Ingebriktzen	57,6
(1936) Kai Hornseth	58,0
Arvid Lønsnæs	58,4
(1934) Arne Moltzau	58,7
(1938) Tore Kristensen	59,8
(1936) Fredrik Schrøder	61,1

800 meter:

Audun Boysen	1.47,4
Erik Sarto	1.51,1
Svein Oseid	1.54,7
Hallgeir Brenden	1.55,8
Norman Sørensen	1.59,0
Hans Hotvedt	1.59,0
Knut Indahl	2.00,0
Erik Bilet	2.02,3
Jone Vadla	2.02,5
(1936) Egil Holtermann	2.04,7
(1934) Svein Tveter	2.09,8
Erik Levorsen	2.11,0
(1936) Erik Hoff	2.11,4

880 yards:

Audun Boysen	1.48,8
--------------	--------

1000 meter:

Audun Boysen	2.19,5
Norman Sørensen	2.40,2
Hans Hotvedt	2.41,4
(1936) Egil Holtermann	2.51,8
Sven Erik Winje	2.55,0
(1936) Erik Hoff	2.56,8
Olav Bostrøm Johannesen	2.58,0
Jan Dammerud	2.59,0
(1936) Jan Moksnes	3.17,2

1500 meter:

Audun Boysen	3.44,2
Erik Sarto	3.50,4
Hallgeir Brenden	3.53,8
John Midtbø	3.57,4
Norman Sørensen	4.01,4
Hans Hotvedt	4.05,0
Knut Indahl	4.09,8
Erik Bilet	4.15,6
H. Zernichow Hirsch	4.23,6
(1936) Egil Holtermann	4.26,6
Ole H. Lie	4.35,8
Jan Dammerud	4.43,2
(1936) Erik Hoff	4.46,2
Churt Loose	4.55,8
(1934) Anders Varmann	5.04,6
(1934) Arne Moltzau	5.29,4

3000 meter:

Audun Boysen	8.19,6
Hallgeir Brenden	8.37,4
John Midtbø	8.47,4
Hans Hotvedt	9.01,6
Jan Dammerud	9.45,0
(1934) Bjørn Langaard	9.57,0

5000 meter:

John Midtbø	15.30,8
Norman Sørensen	15.58,0
Jan Dammerud	17.34,8

80 meter hekk (76,2 cm. høye):

(1937) Tore Lauvstad	12,2
----------------------	------

110 meter hekk:

Egil Arneberg	15,6
Kaare Næss	16,3
(1934) Arne Moltzau	17,5

110 meter hekk (91,4 cm. høye):

(1936) Torstein R. Strand	17,2
(1938) Jan Paus	17,8
(1938) Tore Kristensen	19,3

400 meter hekk:

Hallgeir Brenden	57,4
Bjørn Hellum	59,1
Erik Bilet	61,9
(1938) Øivind Arnesen	64,2

3000 meter hinderløp:

Hallgeir Brenden	8.54,6
John Midtbø	9.22,4

Lengde med tilløp:

(1934) Anders Varmann	6.51
Svein Oseid	6.45
Ole H. Lie	6.24
(1939) Carl Fredrik Bunæs	6.21
(1936) Erik Hoff	6.09
Thor Volla	6.08
(1934) Arne Moltzau	6.07
(1938) Bjørn Berglund	6.01
(1937) Ivar Saunes	6.01
(1938) Tore Myhre	5.75
Stein Johnson	5.70
Jan Dammerud	5.62
(1935) Helge Buen	5.59
(1937) Ragnar Gustafson	5.59
Sven Erik Hansen	5.52
(1938) Øivind Arnesen	5.44
Churt Loose	5.34
(1937) Per Woxen	5.33
(1937) Jørgen Just Moe	5.31
Erik Riis	5.30
(1938) Egil Granholt	5.27
(1938) Jan Paus	5.24
(1937) Oddvar Dale-Olsen	5.21
(1938) Kaare Olsen	5.10
(1938) Erik Lundgren	5.10
(1937) Tore Lauvstad	5.06
(1939) Lasse Aabel	5.03
(1938) Arne Haugen	5.02
Bjarne Engen	5.01
(1940) Jan Nordvik	4.86
(1939) Helge Rasch	4.80
(1938) Ivar Johnsen	4.78
Olav Bostrøm Johanne-	4.72
sen	4.72
(1940) Leif Osvold	4.71
(1939) Arvid Wessel-Berg	4.65
(1940) Lasse Sandstone	4.54
(1940) Arne Winger	4.53
(1940) Gunnar Grimstad	4.45
(1940) Rolf Erik Rommen	4.42
(1938) Tor Lyngar	4.41
(1939) Ivar Leveraas	4.26
(1941) Per Odmær Aukner	4.25
(1941) Per Fredrik Adler	4.19
(1941) Halvard Eskeland	4.13
(1941) Jan Erik Hegsvold	4.04
(1943) Nils Chr. Drolsum	3.76
(1942) Tom Kjeldsberg	3.73
(1943) Bjørn Larsen	3.67
(1942) Morten Berger	3.51
(1942) Jens Chr. Jacobsen	3.60
(1943) Erik Grønn	3.55
(1942) Knut Domaas	3.45
(1942) Odd Erik Nansen	3.41
(1941) Alexis Manganas	3.40
(1943) Petter Gulliksen jr.	3.39
(1941) Jan Viggo Indseth	3.34
(1943) Ole Johan Wessel-Berg	3.33
(1943) Morten Lund	3.10
(1944) Arne Strand	3.06
(1943) Paul Harstad	3.01
(1944) Ove Edvard Lien	3.00
(1943) Sturla Sjem	3.00
(1943) Sverre Lund	2.85
(1944) Dag Aukner	2.85

Høyde med tilløp:

(1938) Erik Lundgren	1,71
Kaare Næss	1,70
(1938) Tore Kristensen	1,56
(1938) Egil Granholt	1,55
Egil Arneberg	1,55
(1938) Jan Paus	1,64
Thor Volla	1,61
Ole H. Lie	1,60
Arne Thorkildsen	1,60
(1934) Arne Moltzau	1,60
Sven Erik Hansen	1,59
(1939) Lasse Aabel	1,56
Bjørn Vade	1,55
Harry Haakonsen	1,55
(1938) Ragnar Engebret	1,51
(1938) Øivind Arnesen	1,50
(1937) Odd Bjerkmann	1,50
(1937) Per Chr. Nerdrum	1,50
(1938) Kjell Nordlie	1,50
(1940) Jan Nordvik	1,45
(1939) Carl Fredrik Bunæs	1,45
(1939) Helge Rasch	1,40
(1939) Per Lorentzen	1,40
(1938) Tor Lyngar	1,40
(1937) Per Woxen	1,40
(1937) Jørgen Just Moe	1,40
(1940) Rolf Erik Rommen	1,35
(1940) Leif Osvold	1,35
(1939) Arvid Wessel-Berg	1,30
(1941) Per Odmær Aukner	1,28
(1941) Jan Erik Hegsvold	1,28
(1941) Halvard Eskeland	1,20
(1943) Nils Chr. Drolsum	1,13
(1943) Ole Johan Wessel-Berg	1,13
(1942) Odd Erik Nansen	1,13
(1942) Jens Chr. Jacobsen	1,13
(1942) Morten Berger	1,08
(1942) Tom Kjeldsberg	1,08
(1942) Knut Domaas	1,08
(1941) Alexis Manganas	1,04
(1943) Petter Gulliksen jr.	0,98

Tresteg:

Ole H. Lie	13,27
(1934) Anders Varmann	13,08
Egil Arneberg	12,60
(1939) Carl Fredrik Bunæs	12,17
(1934) Arne Moltzau	12,00
(1935) Erland Raastad	10,56

Stavhopp:

Erik Riis	3,80
(1934) Arne Moltzau	3,58
(1938) Jan Paus	3,00
(1938) Tore Kristensen	2,80
(1936) Erik Hoff	2,75

Kulestøt:

(1934) Anders Varmann	14,58
Bjarne Engen	13,79
(1934) Leiv Frøyseth	12,83
Churt Loose	12,68
Trond Kristensen	12,39
Stein Johnson	12,02
(1935) Helge Buen	11,77
(1938) Tore Kristensen	11,51
(1934) Arne Moltzau	11,03
Øivind Christoffersen	10,91
(1934) Gordon Notto	10,44
(1936) Erik Hoff	10,68
(1934) Svein Tveter	9,98
Sven Erik Hansen	9,78
Erling Hansen	8,53

Kulestøt (5,5 kg.):

(1938) Tore Kristensen	13,30
(1937) Per Chr. Nerdrum	12,23
(1937) Steinar Bondevik	12,08
(1936) Erik Hoff	11,50
(1938) Egil Granholt	10,67
(1938) Odd Rui	10,53

(1938) Øivind Arnesen	10,44
(1938) Jan Paus	10,32
(1937) Ivar Saunes	9,58
(1938) Tor Lyngar	8,29

Kulestøt (4 kg.):

(1938) Tore Kristensen	17,70
(1938) Jan Paus	13,39
(1938) Egil Granholt	12,98
(1939) Carl Fredrik Bunæs	12,48
(1938) Odd Rui	12,47
(1938) Øivind Arnesen	12,28
(1939) Lasse Aabel	10,78
(1938) Tor Lyngar	10,38
(1940) Rolf Erik Rommen	10,36
(1940) Gunnar Grimstad	9,82
(1940) Jan Nordvik	8,69
(1940) Lasse Sandstone	8,18

Diskos:

Stein Johnson	43,30
Bjarne Engen	41,62
Churt Loose	40,89
(1934) Anders Varmann	38,34
(1935) Arne Nygaard	37,40
Trond Kristensen	35,87
(1934) Leiv Frøyseth	35,09
(1935) Erland Raastad	34,52
(1935) Helge Buen	33,37
Erik Riis	32,09
(1938) Tore Kristensen	31,49
(1936) Erik Hoff	30,86
(1934) Arne Moltzau	30,14
Ole H. Lie	23,41
Jan Dammerud	22,88

Diskos (1,5 kg.):

(1936) Erik Hoff	41,42
(1937) Steinar Bondevik	38,30
(1938) Tore Kristensen	37,39
(1937) Per Chr. Nerdrum	32,89
(1938) Egil Granholt	31,81

Spydkast:

(1934) Anders Varmann	51,19
Ole H. Lie	48,60
Bjarne Engen	45,93
Trond Kristensen	45,88
(1935) Helge Buen	44,78
(1936) Erik Hoff	44,66
(1938) Tore Kristensen	43,77
Erik Riis	43,29
Jan Dammerud	42,98
Churt Loose	41,74
(1937) Per Chr. Nerdrum	39,24
(1934) Leiv Frøyseth	37,08
(1934) Arne Moltzau	36,70
(1937) Steinar Bondevik	35,89
(1937) Tore Leonthin	32,65

Spydkast (0,6 kg.):

(1938) Tore Kristensen	51,52
(1937) Steinar Bondevik	42,10
(1938) Odd Rui	39,11
(1938) Øivind Arnesen	37,54
(1939) Carl Fredrik Bunæs	36,52
(1937) Ragnar Gustafson	35,47

Sleggekast:

Odd Styrmo	39,57
(1934) Anders Varmann	30,79
(1935) Erland Raastad	27,95
(1935) Arne Nygaard	23,45
(1934) Arne Moltzau	21,66

5-kamp:

Ole H. Lie	2466 pts.
(1934) Anders Varmann	2365 "
Churt Loose	2048 "
Jan Dammerud	1609 "

10-kamp:

(1934) Arne Moltzau	4006 pts.
---------------------------	-----------

4 X 100 m. stafett:

Senior A. (Egill Hansen, Ole H. Lie, Bjørn Wade, Harald Ødegaard)	42,8
Junior (Odd Bjerkmann, Arne Nygaard, Ivar Saunes, Harald Ødegaard)	45,2
Gutter (Carl Fr. Bunæs, Odd Bjerkmann, Ivar Saunes, Harald Ødegaard)	45,6

4 X 400 m. stafett:

Senior A. (Erik Sarto, Bjørn Wade, Svein Oseid, Audun Boysen)	3.21,0
---	--------

4 X 1500 m. stafett:

Senior A. (Norman Sørensen, John Midtbø, Erik Sarto, Audun Boysen)	16.32,3
--	---------

1000 meter stafett:

Senior A. (Egill Hansen, Harald Ødegaard, Svein Oseid, Audun Boysen)	1.55,9
Senior B. (Odd Bjerkmann, Kjell Tore Rognstad, Erik Levorsen, Sven Erik Winje) ..	2.11,2
Junior (Odd Bjerkmann, Øivind Arnesen, Ivar Saunes, Harald Ødegaard)	2.04,5

4 X 80 m. stafett:

Gutter 1938/39 (Bjørn Berglund, Kaare Olsen, Arne Haugen, Carl Fredrik Bunæs)	37,4
---	------

4 X 60 m stafett:

Gutter 1938/39 (Bjørn Berglund, Tore Myhre, Øivind Arnesen, Carl Fredrik Bunæs)	28,2
Gutter 1940/41 (Leif Osvald, Arne Winger, Jan Nordvik, Rolf Erik Rommen)	32,6

Minne fra NM i Ålesund

Dette bilde som er hentet fra våre juniors besøk i Ålesund august 1954 i forbindelse med Norgesmesterskapet, er i grunnen betegnende for Tjalves stilling innen norsk fri-idrett i dag. Det er slik våre konkurrenter har

sett oss de fleste ganger på idrettsbanen i den forløpne sesong. Våre gutter laget ikke noe brudd på denne tradisjon under juniormesterskapet i Ålesund, idet de sørget for at vi ble beste klubb i totalsammendraget. I koffertene våre hjemover lå det 3 gull-, 2 sølv- og 1 bronsemedalje. Det burde sikkert vært spendert atskill-

lig større spalteplass på denne uforglemmelige tur. Men det er gått både uker og måneder, så vi får nøye oss med et kort resymé. En reiseleders samlede inntrykk får være å konstatere ovennevnte fakta, samt fastslå at vår tropp var den yngste der oppe, d.v.s. at de fleste av gutta kan delta i kommende juniormesterskap, noen i både to og tre og den yngste av dem alle — Øivind Arnesen — i hele 4. En slik langtur betyr en vesentlig belastning på et klubb-budsjett, men man kan ikke komme fra at det er vel anvendte penger.

Gutta blir sveiset sammen i ung alder, og ved siden av hyggen med det idrettslige, så gir man ungdommen en verdifull anledning til å se vårt lands vakre natur og lære andre landsdeler med deres særegne miljøer å kjenne. I egenskap av reiseleder, samt for tiden delvis ansvarshavende i klubbens ve og vel, var det ualminnelig hyggelig å kunne konstatere at turen hadde gitt hver enkel gutt noe. For oss lederne var det en fornøyelse å reise sammen med slike karer og tonen var hele tiden helt tjalvistisk. Da det er sannsynlig at bildet ikke forteller leserne om troppens sammensetning, nevnes de herved i alfabetisk rekkefølge: Øivind Arnesen, Odd Bjerkmann, Leiv Frøyseth, Arne Moltzau, Arne Nygaard, Ivar Saunes, Anders Varmann og Harald Ødegaard. Til slutt min honnør til den fortreffelige «manager», Bosse for gode råd og rolig ledelse av de unge, men uerfarne idrettsmenn, samt til Anton Bechs uegennyttige bidrag til den nødvendige transport mellom hotellet og den atskillig mer høytliggende Aksla stadion.

Reisefører.

HOLGER ALBRECHTSEN

St. Hallvardsgt. 7-9 - Tlf. 684707 - privat 551961

ELEKTRISK — MEKANISK VERKSTED

Spesialitet:

KAROSSERIARBEIDER
MOTORBRANNSPRØYTER

Reparasjoner utføres hurtig

SELER — BELTER HANSKER
SOKKEHOLDERE SPORTSKONFEKSJON

BLYSTAD *fabrikker*

Sentralbord 37 70 95 — Oslo

Tjalvister besøk

ASTRA KAFÉ A/S

LILLE GRENSEN 5 — TELEFON 333765

ET HYGGELIG STED — MED GOD MAT

*TJALVISTER bader
og tar massasje i*

CENTRUMBADET

St. Olavs plass 1 — Tlf. 332060

EKTE FINSK BADSTUE

Kjøttvarer og pølser

EN GROSS — EN DETALJ

R. TANDBERG

Tlf. 412514 - Munkedamsveien 21, Oslo

TRELAST

Kontor: Lakkegata 7,

tlf. 68 07 95

Lager Grønland 12,

tlf. 68 02 04

GRØNLANDS HØVLERI A/S

Etablert 1867

Disp. Reidar C. Anderssen

POSSEMENTMAKER

H. Sommer

ETABLERT 1837

Kirkegaten 34

Telef. 42 52 12

TJALVISTER!

BENYTT

Odmar spedisjon

til fortolling av Deres
varer fra utlandet

TELEFON 42 73 08
DRONNINGENSGT. 21 - OSLO

STIGE-COMANIET

Inneh. KROKEN & MELBYE
Nordahl Brunsgt. 11

Tlf. 33 49 58 - 42 24 39

**Stiger — Malertrapper
Patentstillaser**

tegner til å bli konkurranse når det gjelder å komme på 4x100 m-laget til sommeren.

Det faller svært naturlig å snakke litt om treningen og forberedelsene til kommende sesong. Våre aktive har nå ca. 2 måneders trening bak seg med relativt rolig og lett tendens. Etter nyttår vil intensiteten straks bli større, og det er da om å gjøre at man ikke mister en eneste treningsdag. Det er ingen grunn til å være misfornøyd med frammøtet hittil. På Handelsgymnasiet har det hver mandag og fredag vært mellom 30 og 40 trenende, og vi håper at det samme vil gjøre seg gjeldende også på Marienlyst når vi setter i gang med mer organisert trening der på nyåret. For å få en mer nøyaktig registrering av treningen har vi innført en treningsprotokoll, både for seniors, juniors og gutteavdeling. Vi oppfordrer alle til å være påpasselige når det gjelder å føre seg inn i denne etter hver treningsdag slik at styret får en god oversikt over treningen. Dessuten vil vi gjerne fortelle at vi har til hensikt å sette opp et par oppmuntringspremier til de ivrigste når det gjelder fremmøtet. Etter en tids fravær grunnet sykdom og skader er det hyggelig å ønske Per Ehrnst og Hans Gjermshus velkommen tilbake til treningen igjen. Vi håper at de begge er fullt restituert, slik at både de og vi får glede av innsatsen deres på banen til sommeren.

En ting som sikkert de fleste tjalvister har savnet, er et fast møtested eller klubblokale. Styret har vært oppmerksom på forholdet i lang tid, men situasjonen har ikke tillatt noen løsning av dette problem. Med de boligforhold vi har slitt med her hjemme i årene etter krigen, har det omtrent vært umulig, og økonomien har også vært en vesentlig faktor for styret. Nå har man imidlertid ansett denne sak for så viktig at man har fått i stand et arrangement. Vi vil ikke betegne denne løsning av problemet som ideell på noen som helst måte, men den er i hvert fall atskillig bedre enn ingen ting. For uinnviede medlemmer skal vi få opplyse at vi for en rimelig penge har fått leiet et lite lokale i Restaurant Krølle i Uranienborgveien 13 hver mandag. De som trener får da anledning til å ta en tur ditbort etter endt trening, uten å måtte beslaglegge nok en av ukens altfor få dager. Det har foreløpig ikke vært noe fast program disse mandagene, men på nyåret vil ansvarlige sørge for at det skjer noe de fleste møtedager. Men hovedformålet er jo at man kan treffes for å slå av en prat. Og ordet er fritt, og styret, som alltid vil være representert, er meget interessert i at medlemmene kommer frem med det de har på hjertet. Vi kan samtidig fortelle at det er styrets mening å lage til månedlige medlemsmøter med et lødig og godt program. Til disse møter vil vi få hele restauran-

ten til disposisjon, og vårt håp er da at man derved kan avhjelpe et lenge følt savn blant våre medlemmer.

En herværende ettermiddagsavis har i flere år kritisert Oslorepresentantene for deres taushet under friidrettsforbundets ting. Denne kritikk har sikkert også vært myntet på vår egen klubb som i egenskap av landets største og beste friidrettsklubb i denne redaksjons øyne også burde være blant de førende i ørkesløse tingdebatter. Vi har aldri trodd og vil heller ikke komme til å mene at talegaver må være en forutsetning for en dyktig idrettsleder. Dermed er ikke sagt at vi ikke skal la vår stemme høres når norsk friidrett hvert år diskuterer sine problemer. Under tingforhandlingene i 1951/1953 har det i grunnen ikke vært saker av sådan art at vi eller andre Oslorepresentanter har følt oss beføyet til å ta ordet. Imidlertid gjorde utviklingen i norsk friidrett siste sesong og forbundets disposisjoner det nødvendig for Oslorepresentantene å bli de dominerende debattanter under friidrettstinget i høst. Hovedstadens friidrettsklubber var blitt stilt overfor en ganske uvanlig situasjon takket være det sterkt utvidede landskampsprogram som for hjemmekampenes vedkommende vil virke vesentlig inn på terminlisten, og også takket være at forbundet plutselig var blitt en sterk interessent på det fra før av hardt anstrengte internasjonale stevneprogram i Oslo. Vi vil berøre dette aktuelle og viktige problem i et senere nummer av klubbavisen i det et slikt innlegg krever både plass og forberedelser. Men vi vil gjerne kort nevne at klubbens talerør Roar Adler ble hørt på under stor oppmerksomhet fra samtlige interesseområder. La oss også presisere at vårt innlegg ikke bare inneholdt kritikk som tilfelle dessverre ofte er hos mangen en opposent. Man fikk også høre positive forslag. Vår innstilling til dette punkt er å vise noe mer forsiktighet med hensyn til landskampsprogrammet som vel i grunnen kommer svært få av våre aktive til gode. Bestrebelsene må gå ut på å stabilisere oss der vi er kommet foreløpig, slik at man kan få opparbeidet en god bredde i alle øvelser. Uten dette viktige grunnlag i ryggen skal det så lite til for å velte alt sammen, og så er det bare å begynne fra bunnen av igjen. Vi må ikke la oss forlede av de i og for seg oppmuntrende landskampsseire sist sommer. Ser man på årsstatistikken, er vel i grunnen bredden ikke så overvettets sterk i flere øvelser. Norsk friidrett har seilt i medvind 1954, og det er godt mulig at det ikke blir noen vindforandring de første par år. La oss benytte denne tiden til å konsolidere stillingen her i landet. La de penger og inntekter norsk friidrett øyensynlig fortsatt kan få i kraft av sin oppgang, investeres i en god og solid standard i samtlige løps-, hopp- og kastøvelser. Da blir det atskillig lettere å møte dårligere tider. Klubbene er og blir et viktig ledd i dette arbeid. De kan bedre enn noen annen holde kontakten med

de aktive idrettsutøverne og gi dem nødvendig instruksjon, forutsatt at eksistensmulighetene er til stede. Det er vår absolutte overbevisning at sterke og livskraftige klubber vil være den beste garanti for et lands friidrett, d.v.s. dets styrke og ansikt utad. Det er derfor Oslo-klubbene måtte ta ordet på siste friidrettsting.

Vi her i hovedstaden vil naturlig nok alltid få den første føling med forbundets disposisjoner. Oslo-klubbene ser meget gjerne at forbundets økonomi er god, men når dets finanspolitikk griper så dypt inn på våre egne inntektsmuligheter og derved eksistens, må man få si fra. Det er hyggelig at forbundet kan budsjettere over kr. 50 000 til instruksjon. Men det er kun en brøkdel som kommer hovedstadens friidrett til gode, og det bør vel også i samme forbindelse gjentas at pengene for en stor del er avsatt på bekostning av Oslofriidrettens inntekter. På siste forbundsting fikk man en oversikt over planene og avtalene for kommende sesong. De var ganske omfattende som de var. Siden er man gjort kjent med ytterligere programposter. Man kan ikke trekke andre slutninger enn at det blir en hektisk sesong for våre beste aktive, samtidig som det sannsynligvis blir et nytt magert år for hovedstadsklubbene.

La meg slutte disse betraktninger med noe hyggeligere stoff. Vi skulle gjerne ha med i klubbavisen vår i hvert nummer noen kortfattede beretninger om selvplevde pussigheter. Tjalvister er så meget på farten til alle årets tider, det blir sagt mye rart som fortjener å komme på trykk. Vi oppfordrer herved medlemmene til å sende inn til redaksjonen slike små ting som passer godt i en klubbavis. Fra årets begivenhetsrike sesong husker undertegnede best en liten historie fra den vellykte turen til stafettmesterskapene i Larvik. Det var den eneste gang det ble anledning til å løpe 4 x 1500 m i sommer, og når forutestningene er til stede, så bør man jo forsøke å lage rekord. Det var sikkert også de 4 tjalvisters mening da de krøp til sengs lørdag kveld. Det skulle være morsomt å få den under 16 min. Nå, alle vet jo at det ble slikt regnvær den natten at det ikke kunne bli snakk om å lage noen ny rekord. Oppgaven var kun å konsentrere seg om mesterskapet. Tjalve og B.U.L. holdt følge jevnt og trutt, og etappetidene svinget mellom 4,06 og 4,10. Audun er jo en del sekunder hurtigere enn de andre på denne distanse, og det var vel på bakgrunn av dette faktum, samt Auduns ferske rekord på 3,46,0 under det nylig avholdte tsjekker-stevne at Norman Sørensen uttalte de bevingede ord, da speakeren oppga Boysens etappetid til ca. 4,08: «Jøss, har Audun løpt en engelsk mil?»

TJALVISTEN: Utgiver Idrettsklubbens Tjalves styre. Redaktører Jan Hemsvik, red.sekretær Roar Adler. Tjalves kontor Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23, 2. etasje. Telefon 33 00 78. **KONTORTID:** Torsdag kl. 19—21.